

פרשת מקץ

מקרא מסודר

הפטרת מקץ

הפטרת שבת חנוכה

מקרא מסודר

יוסף במצרים

(חלק ב)

חלומות פרעה ופתרוןם
גדולת יוסף וקיום פתרונו
ירידת אחי יוסף למצרים
ירידת האחים למצרים שנית
התוודע יוסף לאחיו

חלומות פרעה ופתרונו

9	פרעה חולם
10	בבקר
11	יוסף לפני פרעה
13	יוסף פותר חלומות פרעה

גדולת יוסף וקיום פתרונו

17	גדולת יוסף
18	שבע שני השבע
18	בני יוסף
19	תחילת הרעב במצרים

ירידת אחי יוסף למצרים

21	יעקב שולח את בניו
21	אחי יוסף באים ליוסף
24	יוסף שולח האחים חוץ משמעון
26	בני יעקב חוזרים אל יעקב

ירידת האחים למצרים שנית

29	יעקב שולח אותם עם בנימין
31	ויעמדו לפני יוסף שנית
33	יוסף אוכל איתם
33	ויבא יוסף
35	גניבת הגביע

התוודע יוסף לאחיו

39	האחים לפני יוסף פעם שלישית
----	----------------------------

חלומות פרעה ופתרונם

9	פרעה חולם
9	חלום א': שבע פרות
9	חלום ב': שבע שבלים
10	בבקר
10	אין פותר החלום
10	שר המשקים לפרעה
11	ויקרא פרעה ליוסף
11	יוסף לפני פרעה
11	פרעה ליוסף
12	יוסף לפרעה: אלהים יענה
12	פרעה מספר חלום א' ליוסף
12	פרעה מספר ליוסף חלום ב'
13	יוסף פותר חלומות פרעה
13	חלום אחד הוא
13	שבע שנות שובע ושבע שנות רעב
14	השנות החלום כי ממהר אלהים לעשותו
14	ידא פרעה איש נבון וחכם
14	וייטב בדבר בעיני פרעה
15	פרעה לעבדיו: הנמצא כזה איש

גדולת יוסף וקיום פתרונו

17	גדולת יוסף
17	פרעה ליוסף: אין נבון וחכם כמוך
17	פרעה ליוסף: נתתיך על ארץ מצרים
17	מעשה הגדלת יוסף
18	ויצא יוסף על ארץ מצרים
18	שבע שני השבע
18	בני יוסף
19	מנשה
19	אפרים
19	תחילת הרעב במצרים
19	התחלת ז' שני הרעב
19	ויצעק העם לפרעה

ידידת אחי יוסף למצרים

21	יעקב שולח את בניו
----	--------------------------

21 וידרו י' אחי יוסף
 21 ולא שלח את בנימין
21 אחי יוסף באים ליוסף
 22 ויכירם ויתנכר להם
 22 שיחת מרגלים אתם
24 יוסף שולח האחים חוץ משמעון
 24 יוסף לאחים: זאת עשו וחיו
 24 ויעשו כן
 24 איש לאחיו: אשמים אנחנו על אחינו
 24 ראובן: הלא אמרתי לכם אל תחטאו
 25 תגובת יוסף
 25 ויצו יוסף
 25 ויעשו כן
 25 מציאת כספם במלון
 25 ויחדרו איש לאחיו
26 בני יעקב חוזרים אל יעקב
 26 ויגדו ליעקב את כל הקורות
 27 והנה איש צרוד כספו בשקו
 27 יעקב וראובן על ידידת בנימין
 27 והרעב כבד

ידידת האחים למצרים שנית

29 יעקב שולח אותם עם בנימין
 29 אביהם: שבו שברו לנו
 29 יהודה לאביו: אם אינך משלח לא נרד
 29 ישראל לבניו: למה הרעתם להגיד שיש לכם אח
 29 ויאמרו: הגדע שיאמר להורידו
 30 יהודה: אנכי אערבנו
 30 ישראל: קחו לאיש מנחה
31 ויעמדו לפני יוסף שנית
 31 ויקחו וירדו
 32 יוסף אומר שיאכלו איתו
 32 האנשים יראים שהובאו על דבר הכסף
 33 ויבא את האנשים ביתה יוסף
33 יוסף אוכל איתם
33 ויבא יוסף
 34 שאלת שלום

34	ראיית בנימין
34	בכי יוסף
34	האכילה
35	הישיבה
35	וישא משאות
35	גניבת הגביע
35	ויצו יוסף לאשר על ביתו
35	ויעש כדבר יוסף
35	האנשים שולחו
35	האשמתם בגניבת הגביע
36	יוסף לאשר על ביתו: רדף אחריהם
36	וישגם וידבר
36	ויאמרו אליו: חלילה
36	ויאמר: כדבריכם
36	וימצא הגביע
37	וישבו העירה

התוודע יוסף לאחיו

39	האחים לפני יוסף פעם שלישית
39	ויבאו
39	יוסף להם: מה עשיתם
39	יהודה ליוסף:
39	יוסף ליהודה: חלילה לי

חלומות פרעה ופתרון

פרשת מקץ
פרק מא
סדר לז
פרשה עז
(פתוחה)

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים

וּפְרַעְהַ חֵלֶם

וַהֲנֵה

עֹמֵד עַל-הַיָּאֵר:

וַהֲנֵה

מִן-הַיָּאֵר עֵלֶת שֶׁבַע פְּרוֹת

יִפּוֹת מְרֵאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר

וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּי:

וַהֲנֵה

שֶׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת

עֵלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאֵר

רַעוֹת מְרֵאָה וְדִקּוֹת בָּשָׂר

וַתַּעֲמִדְנָה אֶצֶל הַפְּרוֹת

עַל-שִׁפְתַי הַיָּאֵר:

וַתֹּאכְלֵנָה הַפְּרוֹת

רַעוֹת הַמְרֵאָה וְדִקּוֹת הַבָּשָׂר

אֶת שֶׁבַע הַפְּרוֹת

יִפְתַּת הַמְרֵאָה וְהַבְּרִיאַת

וַיִּיקֶץ פְּרַעְהַ:

וַיִּישָׁן

וַיַּחֲלֵם שְׁנֵית

וַהֲנֵה |

שֶׁבַע שְׁבָלִים עֵלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד

פרעה חולם
חלום א': שבע פרות

עומד על היאור

7 פרות יפות

ז' פרות רעות

הרעות אוכלות את
היפות

וייקץ
חלום ב': שבע שבלים

7 שבלים טובות

בְּרִיאֹת וְטֹבוֹת:

וְהִנֵּה

שִׁבְעֵי שָׁבָלִים

הַקֹּת וְשְׂדוֹפֵת קָדִים

צִמְחֹת אַחֲרֵיהֶן:

וְתִבְלַעְנָה הַשָּׁבָלִים הַדְּקוֹת

אֵת שִׁבְעֵי הַשָּׁבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְּלֵאֹת

וַיִּיקֶץ פְּרַעֲהַ

וְהִנֵּה חֲלוֹם:

וַיְהִי בַבֶּקֶר

וַתִּפְעַם רוּחוֹ

וַיִּשְׁלַח

וַיִּקְרָא

אֶת־כָּל־חֲרֻטְמֵי מִצְרַיִם

וְאֶת־כָּל־חֲכַמֵּיהֶּ

וַיִּסְפָּר פְּרַעֲהַ לְהֵם אֶת־חֲלֹמוֹ

וַאִין־פֹּתֵר אֹתָם לְפְרַעֲהַ:

וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרַעֲהַ

לֵאמֹר

אֶת־חֲטָאֵי אָנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם:

פְּרַעֲהַ קִצַּף עַל־עַבְדָּיו

וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמֵר בַּיִת שֵׁר הַטַּבָּחִים

אֵתִי וְאֵת שֵׁר הָאֲפִים:

7 שבלים דקות

הדקות בולעות את הבריאות

וייקץ והנה חלום

בבקר
אין פותר החלום

ויקרא לחרטומים

ואין פותר
שר המשקים לפרעה

פרעה קצף

ונחלמה

וּנְחַלְמָה חֲלוֹם בְּלֵילָה אֶחָד

אֲנִי וְהוּא

אִישׁ בְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חֲלֹמְנוּ:

וְשֵׁם אֲתַנּוּ נְעַר עֲבָדֵי

עֶבֶד לְשֵׁר הַטַּבָּחִים

וְנִסְפְּרֵלֹו

וַיִּפְתְּרֵנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ

אִישׁ בְּחֲלֹמוֹ פֶּתֶר:

וַיְהִי כֹאֲשֶׁר פִּתְרֵנוּ כֵּן הָיָה

אֲתֵי הַשִּׁיב עַל־כַּנּוֹ

וְאֵתוֹ תֵּלֵה:

וַיִּשְׁלַח פְּרֹעָה

וַיִּקְרָא אֶת־יֹסֵף

וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר

וַיַּגְלַח

וַיַּחְלֵף שְׂמֹלֹתָיו

וַיָּבֵא אֶל־פְּרֹעָה:

יוסף לפני פרעה
פרעה ליוסף

וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה אֶל־יֹסֵף

חֲלוֹם חֲלֹמְתִי

וּפִתְרֵ אֵין אֲתֹו

וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עַל־יָדְךָ

לֵאמֹר

תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֲתֹו:

ונער עבדי פתר

וכאשר פתר היה

ויקרא פרעה ליוסף

חלמתי ואין פותר

ושמעתי תפתור חלום

יוסף לפרעה: אלהים
יענה

וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פְּרֹעָה

לֵאמֹר

בְּלַעֲדֵי

אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פְּרֹעָה:

פרעה מספר חלום א'
ליוסף

וַיַּדְבֵּר פְּרֹעָה אֶל־יוֹסֵף

בְּחֻלְמֵי

הַנְּנִי עֹמֵד עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר:

וְהִנֵּה

מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת

בְּרִיאֹת בֶּשֶׂר וַיִּפֹּת תָּאֵר

וַתַּרְעִינָה בְּאַחֵי:

וְהִנֵּה

ז' פרות יפות

ז' פרות רעות

שִׁבְעַת־פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן

דְּלוֹת וְרַעוֹת תָּאֵר מְאֹד

וְרַקוֹת בֶּשֶׂר

לֹא־רָאִיתִי כַּהֲנָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְרַע:

וְהַתְּאַכְלֶנָּה הַפְּרוֹת הַרַקוֹת וְהַרַעוֹת

אֵת שִׁבְעַת הַפְּרוֹת הַרְאֵשְׁנוֹת הַבְּרִיאֹת:

וַתִּבְאֲנָה אֶל־קַרְכַּנָּה

וְלֹא נִדְעָ כִּי־בָאוּ אֶל־קַרְכַּנָּה

וּמִרְאֵיהֶן רָע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה

וַאֲקִיֵּץ:

וַאֲרָא בְּחֻלְמֵי

וְהִנֵּה |

שִׁבְעַת שְׁבָלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד

ותאכלנה פרות
הרעות לבריאות

ולא נודע שבאו

פרעה מספר ליוסף
חלום ב'

ז' שבלים טובות

מֵלֶאֱת וְטוֹבוֹת:

וְהִנֵּה

שִׁבְעַ שְׁבָלִים

צֹמְמוֹת דִּקּוֹת

שְׂדֵפוֹת קָדִים

צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם:

וְתִבְלַעַן הַשְּׁבָלִים הַדִּקּוֹת

אֶת שִׁבְעַ הַשְּׁבָלִים הַטּוֹבוֹת

וְאָמַר אֶל־הַחֲרָטְמִים

וְאִין מִגִּיד לִי:

ז' שבליים צנומות

השבליים הדקות בלעו
הטובות

ואין מגיד לי

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פְּרֹעֹה

חֲלוֹם פְּרֹעֹה אֶחָד הוּא

אֶת אֲשֶׁר הֵאֱלָהִים עָשָׂה הַגִּיד לְפְרֹעֹה:

שִׁבְעַ פְּרֵת הַטֹּבֹת

שִׁבְעַ שָׁנִים הֵנָּה

וְשִׁבְעַ הַשְּׁבָלִים הַטּוֹבֹת

שִׁבְעַ שָׁנִים הֵנָּה

חֲלוֹם אֶחָד הוּא:

וְשִׁבְעַ הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהָרַעַת הָעֵלֶת אַחֲרֵיהֶן

שִׁבְעַ שָׁנִים הֵנָּה

וְשִׁבְעַ הַשְּׁבָלִים הַרְקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים

וְהָיוּ שִׁבְעַ שָׁנֵי רָעָב:

הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פְּרֹעֹה

ז' הפרות הטובות
והשבליים - ז' שנים

ז' הפרות והשבליים
הרעות - ז' שני רעב

שבע שנות שובע
ושבע שנות רעב

אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הָרְאֵה אֶת־פְּרֻעָה:

הִנֵּה שִׁבְעַ שָׁנִים בָּאוֹת

שִׁבְעַ גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וְקָמוּ שִׁבְעַ שָׁנֵי רָעַב אַחֲרֵיהֶן

וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשִּׁבְעַ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

וְכֹלֵה הָרָעַב אֶת־הָאֶרֶץ:

וְלֹא־יִוָּדַע הַשִּׁבְעַ בְּאֶרֶץ

מִפְּנֵי הָרָעַב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן

כִּי־כָבֵד הוּא מֵאָדָּם:

וְעַל הַשָּׁנֹת הַחֲלוּם אֶל־פְּרֻעָה פְּעַמַּיִם

כִּי־נִכְוֶה הַדָּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים

וּמִמָּהָר הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ:

וְעַתָּה יִרְא פְּרֻעָה אִישׁ נְכוֹן וְחָכָם

וַיִּשִׁיתָהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

יַעֲשֶׂה פְּרֻעָה

וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ

וַחֲמִשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּשִׁבְעַ שָׁנֵי הַשִּׁבְעַ:

וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכְלֵי הַשִּׁנִּים הַטֹּבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה

וַיַּצְבְּרוּ־בָר תַּחַת יַד־פְּרֻעָה

אֹכְלֵי בְעָרִים וְשִׁמְרוֹ:

וְהָיָה הָאֹכֵל לִפְקֻדוֹן לְאֶרֶץ

לְשִׁבְעַ שָׁנֵי הָרָעַב אֲשֶׁר תִּהְיוּן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

וְלֹא־תִכְרַת הָאֶרֶץ בְּרָעַב:

וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פְּרֻעָה

ד' שני שובע

ד' שני רעב

ונשכח השבע

השנות החלום
כי ממחר אלהים
לעשותו

ירא פרעה איש נבון
וחכם

יפקד פקידים

ויקבצו אכל השנים
הטובות

והיה לו' שני הרעב

וייטב בדבר בעיני
פרעה

יוסף במצרים (חלק ב) • חלומות פרעה ופתרון

וּבְעֵינָיו כָּל-עֲבָדָיו:

וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל-עֲבָדָיו

הַנִּמְצָא כֹּהֵה

אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ:

פרעה לעבדיו:
הנמצא כזה איש

בראשית • פרשת מקץ • פרק מא

גדולת יוסף וקיום פתרונו

סדר לח

וַיֹּאמֶר פְּרַעְהָ אֶל־יוֹסֵף

אַחֲרַי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת

אִין־נְבוֹן וְחָכֵם כְּמֹדֶךָ:

אֵתָהּ תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי

וְעַל־פִּיךָ יִשָּׁק כָּל־עַמִּי

רַק הַכֶּסֶּא אֲגַדֵּל מִמֶּךָ:

וַיֹּאמֶר פְּרַעְהָ אֶל־יוֹסֵף

רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ

עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיֹּסֶר פְּרַעְהָ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ

וַיִּתֵּן אֵתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף

וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי־שֵׁשׁ

וַיִּשֶׂם רֶבֶךָ הַזֹּהָב עַל־צְוָאָרוֹ:

וַיַּרְכַּב אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ

וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו

אֲבִרָה

וַנִּתֵּן אֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיֹּאמֶר פְּרַעְהָ אֶל־יוֹסֵף

אֲנִי פְּרַעְהָ

וּבִלְעֲדִידֶיךָ לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רַגְלוֹ

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיִּקְרָא פְּרַעְהָ שֵׁם־יוֹסֵף

גדולת יוסף

פרעה ליוסף: אין נבון
וחכם כמוך

רק הכסא אגדל

פרעה ליוסף: נתתיך
על ארץ מצרים

מעשה הגדלת יוסף
טבעת

בגדי שש

רביד זהב

מרכבת המשנה

ויקראו: אברך

פרעה ליוסף: אני
פרעה ובלעדיך לא
ידיים איש ידו

ויקרא שמו צפנת
פענח

צִפְנַת פְּעֻנַח

וַיִּתֵּן-לוֹ

אֶת-אֶסְנֶת

בַּת-פְּוֹטִי פְּרִיעַ

כֶּהֵן אִן

לְאִשָּׁה

וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּסֶף בְּן-שָׁלֹשִׁים שָׁנָה

בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פְרִיעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם

וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פְרִיעָה

וַיַּעֲבֹר בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע לַקְּמִצִּים:

וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֹכֶל | שְׁבַע שָׁנִים

אֲשֶׁר הָיוּ בָאָרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּתֵּן-אֹכֶל בְּעֵרִים

אֹכֶל שְׂדֵה-הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ:

וַיַּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחֲזוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד

עַד כִּי-חָדַל לְסַפֵּר כִּי-אֵין מִסְפָּר:

וּלְיוֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים

בְּטָרִם תְּבוֹא שְׁנַת הָרִיעַב

אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ אֶסְנֶת בַּת-פְּוֹטִי פְּרִיעַ כֶּהֵן אִן:

ויתן לו את אסנת
לאשה

ויצא יוסף על ארץ
מצרים

גיל יוסף

ויצא מלפני פרעה
ויעבר בארץ

שבע שני השבע

ותעש הארץ לקמצים

ויקבץ האכל

ויתן בערים

ויצבר יוסף בר הרבה

בני יוסף

מנשה

וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר

מְנַשֶּׁה

כי נשני עמלי

כִּי־נִשְׁנֵנוּ אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עַמְלֵי

וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו:

אפרים

וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא

אֶפְרַיִם

כי הפרני בארץ עניי

כִּי־הִפְרַנִּי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִיִּי:

תחילת הרעב

במצרים

התחלת ז' שני הרעב

וַתְּכַלֶּינָה שְׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע

אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַתַּחֲלִינָה שְׁבַע שָׁנֵי הָרָעָב לְבֹא

כְּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף

רעב בכל הארצות

וַיְהִי רָעָב בְּכָל־הָאֲרָצוֹת

וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם:

ויצעק העם לפרעה

וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פְּרֹעֹה לֵלֶחֶם

וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה לְכָל־מִצְרַיִם

פרעה למצרים: לכו ליוסף

לְכוּ אֶל־יוֹסֵף

אֲשֶׁר־אָמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ:

וַהֲרַעַב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאֶרֶץ

וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּהֵם

וישבר יוסף למצרים

וַיִּשְׁבַּר לְמִצְרַיִם

בראשית • פרשת מקץ • פרק מא

וַיִּחְזַק הָרָעַב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:
וְכָל-הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִם לְשֶׁבֶר אֶל-יוֹסֵף
כִּי-חֲזַק הָרָעַב בְּכָל-הָאָרֶץ:

כל הארץ באו
מצרימה

ירידת אחי יוסף למצרים

יעקב שולח את בניו

וַיֵּרָא יַעֲקֹב

פרק מב

כִּי וַיִּשְׁבֶּר בְּמִצְרַיִם

יעקב לבניו: למה תתראו

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו

לְמָה תִּתְרָאוּ:

יעקב: שמעתי שיש שבר במצרים

וַיֹּאמֶר

הֲנֵה שָׁמַעְתִּי

כִּי וַיִּשְׁבֶּר בְּמִצְרַיִם

רְדוֹ-שָׁמָּה

וַשְׁבְּרוּ-לָנוּ מִשָּׁם

וְנַחֲוִיָּה וְלֹא נָמוּת:

וירדו ' אחי יוסף

וַיֵּרְדוּ אֲחֵי-יוֹסֵף עִשְׂרֵה

לְשֹׁבֵר בַּר מַמְצְרַיִם:

ולא שלח את בנימין

וְאֶת-בְּנִימִין אָחִי יוֹסֵף

לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אֲחֵיו

שאמר: פן יקראנו אסון

כִּי אָמַר

פֶּן-יִקְרָאנוּ אָסוֹן:

אחי יוסף באים ליוסף

ויבאו בני ישראל בתוך הבאים

וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים

כִּי-הָיָה הָרֹעֵב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:

ויוסף השליט

וַיּוֹסֵף

הוא השליט על-הארץ
הוא המשביר לכל-עם הארץ
ויבאו אחיו יוסף
וישתחוּו-לו אִפְּיִם אֶרְצָה:
וירא יוסף את-אחיו ויכרם
ויתנַכַּר אליהם
וידבר אתם קשות
ויאמר אֱלֹהִים
מֵאֵינן בָּאתֶם
ויאמרו
מֵאֶרֶץ כְּנַעַן לְשִׁבְר־אֶבֶל:
ויכר יוסף את-אֶחָיו
והם לא הכִּרְהוּ:
ויזכר יוֹסֵף
את החלמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם
ויאמר אֱלֹהִים
מְרַגְלִים אַתֶּם
לִרְאוֹת אֶת-עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם:
ויאמרו אֵלָיו
לֹא אֲדַנִּי
וְעַבְדִּיךָ בָּאוּ לְשִׁבְר־אֶבֶל:
כָּלֵנוּ בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד נַחֲנוּ
כְּנִים אֲנַחְנוּ
לֹא-הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים:
ויאמר אֱלֹהִים

וישתחוּו לו

ויכרם ויתנכר להם

יוסף: מאין באתם

האחים: מארץ כנען
לשבור

ויכר את אחיו

ויזכר החלומות

שיחת מרגלים אתם
יוסף: מרגלים אתם

האחים: לא אדוני

כלנו בני איש אחד

יוסף: לראות ערות
הארץ באתם

לֹא

כִּי־עָרֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֹאֹת:

וַיֹּאמְרוּ

שָׁנִים עֶשֶׂר עָבְדִּיךָ אָחִים | אֲנַחְנוּ

בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת־אֲבִינוּ הַיּוֹם

וְהָאֶחָד אֵינְנוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף

הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם

לֵאמֹר

מִרְגְּלִים אַתֶּם:

בְּזֹאת תִּבְחָנוּ

חַי פְּרִיעָה

אִם־תִּצְאוּ מִזֶּה

כִּי אִם־כִּבּוֹא אֲחֵיכֶם הִקְטַן הִנֵּה:

שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד

וַיִּקַּח אֶת־אֲחֵיכֶם

וְאֶתֶם הֶאֱסְרוּ

וַיִּבְחָנוּ דְּבָרֵיכֶם

הָאֵמֶת אֲתֶכֶם

וְאִם־לֹא

חַי פְּרִיעָה

כִּי מִרְגְּלִים אַתֶּם:

וַיִּאָּסֶף אֶתֶם אֶל־מִשְׁמֶר

שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

האחים: י"ב אחים
אנחנו

הקטן את אבינו

והאחד איננו

יוסף: הוא שדיברתי
מרגלים אתם

בזאת תבחנו בבא
אחיכם הקטן

שלחו אחד ואתם
האסרו

ויאספם במשמר ג'
ימים

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

סדר לט

זֹאת עָשׂוּ רַחֲוֵי

אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יֹרְא:

אִם־כִּנְיִם אַתֶּם

אֲחִיכֶם אֶחָד וְאֶסֶר בְּבֵית מִשְׁמַרְכְּכֶם

וְאַתֶּם לָכוּ הֵבִיאוּ שֹׁבֵר רַעֲבֹן בְּתוֹכְכֶם:

וְאֶת־אֲחִיכֶם הִקְטַן תִּבְיֹאוּ אֵלַי

וַיֹּאמְרוּ דְבַרְיֶכֶם

וְלֹא תַמּוּתוּ

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו

אֶבְרָ אֲשָׁמִים | אֲנַחְנוּ עַל־אָחֵינוּ

אֲשֶׁר רָאוּנוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוּ אֵלֵינוּ

וְלֹא שָׁמַעְנוּ

עַל־כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת:

וַיַּעַן רְאוּבֵן אֶתֶם לֹא־אָמַר

הַלֹּא אֶבְרַתִּי אֵלֵיכֶם |

לֹא־אָמַר

אֶל־תַּחֲטָאוּ בְּיָדִי

וְלֹא שָׁמַעְתֶּם

וְגַם־דִּמְיוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ:

יוסף שולח
האחים חוץ
משמעון

יוסף לאחים: זאת
עשו וחיו

אחים אחר יוסף

ואתם לכו להביא
שבר בתיכם

ויעשו כן

איש לאחיו: אשמם
אנחנו על אחינו

ראובן: הלא אמרתי
לכם אל תחטאו

וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַעַ יוֹסֵף
כִּי הִמְלִיץ בֵּינְתֶם:
וַיֹּסֵב מֵעֲלִיָּהֶם וַיִּבֶךְ
וַיֹּשֶׁב אֱלֹהִים
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים
וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת־שִׁמְעוֹן
וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לְעִינְיָהֶם:

וַיְצַו יוֹסֵף

וַיִּמְלֵאוּ אֶת־כְּלִיָּהֶם בָּר
וְלֹהֲשִׁיב כֶּסֶפִּיהֶם אִישׁ אֶל־שִׁקּוֹ
וְלִתְּת לָהֶם צֶדֶה לְדֶרֶךְ

וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן:

וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־חֻמְרֵיהֶם
וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם:

וַיִּפְתַּח הָאֲחִיר אֶת־שִׁקּוֹ
לִתְּת מִסְּפוּא לַחֲמֵרוֹ בְּמִלּוֹן
וַיִּרְא אֶת־כֶּסֶפוֹ

וְהִנֵּה־הוּא בְּפִי אִמְתַּחְתּוֹ:

וַיֹּאמֶר אֶל־אָחִיו

הֲוִשֵׁב כֶּסֶפִּי

וְגַם הִנֵּה בְּאִמְתַּחְתִּי

וַיֵּצֵא לָפָם

וַיַּחְרְדּוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו
לֵאמֹר

תגובת יוסף
לא ידעו כי שומע

ויסב מהם ויבך

וישב וידבר
ויקח את שמעון

ויצו יוסף

למלא כליהם

ולהשיב כספם

ולתת צדה

ויעשו כן

מציאת כספם במלון
וישאו משאם וילכו

ויפתח האחד שקו
וירא כספו

האחד לאחיו: הושב
כספי

ויחרדו איש לאחיו

מה עשה אלהים לנו

מִה־זֹאת עֲשֵׂה אֱלֹהִים לָנוּ:

וַיִּבְאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה כְּנָעַן
וַיִּגְדּוּ לוֹ אֵת כָּל-הַקֶּרֶת אֲתָם
לֵאמֹר:

דְּבַר הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קִשְׁוֹת
וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגָּלִים אֶת-הָאָרֶץ:
וַנֹּאמֶר אֵלָיו

כִּנּוּם אֲנַחְנוּ

לֹא הָיִינוּ מִרְגָּלִים:

שְׁנַיִם-עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ
הָ אֶחָד אֵינָנוּ

וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת-אָבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ

בְּזֹאת אֲרַע כִּי כִנּוּם אַתֶּם

אֲחֵיכֶם הֵן אֶחָד הֵנִיחוּ אֹתִי

וְאֶת-רַעְבוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ וּלְכוּ:

וְהִבִּיאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם הַקְטָן אֵלָי

וְאֲדַעַה

כִּי לֹא מִרְגָּלִים אַתֶּם

כִּי כִנּוּם אַתֶּם

אֶת-אֲחֵיכֶם אָתֶן לָכֶם

וְאֶת-הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ:

בני יעקב חוזרים
אל יעקב
ויגדו ליעקב את כל
הקורות

האיש נתן אותנו
כמרגלים

ונאמר: כנים אנחנו

י"ב אחים אנחנו
הקטן את אבינו

ויאמר אלינו הביאו
את הקטן

והנה איש צרור כספו
בשקו

וייראו

יעקב וראובן על
ירידת בנימין
יעקב להם: אותי
שכלתם

ראובן לאביו: את
שני בני תמית אם לא
אביאנו

יעקב: לא ירד בני
עמכם

והרעב כבד

וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקִיהֶם
וְהֵנָּה-אִישׁ צָרוּר-כֶּסֶף בְּשֵׁקוֹ
וַיֵּרְאוּ אֶת-צָרוֹת כֶּסְפֵיהֶם
הַמָּה וְאֲבִיהֶם
וַיִּירְאוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אֲתִי שְׁבַלְתֶּם
יוֹסֵף אֵינְנִי
וְשִׁמְעוֹן אֵינְנִי
וְאֶת-בְּנֵימִן תִּקְחוּ
עָלַי הֵיוּ כְלֵנָה:
וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל-אֲבִיו לֵאמֹר
אֶת-שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית
אִם-לֹא אָבִיאֲנֹו אֵלֶיךָ
תִּנֶּה אֹתִי עַל-יָדִי
וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ:
וַיֹּאמֶר

לֹא-יֵרֵד בְּנֵי עִמְכֶם
כִּי-אֲחִיו מֵת
וְהוּא לְבָד נִשְׂאָר
וּקְרָאֵהוּ אֶסֶן בְּדָרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָּהּ
וְהוֹרְדְתֶם אֶת-שְׁיֹבְתֵי בְּנֵיגוֹן שְׂאוּלָה:
וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ:

פרק מג

בראשית • פרשת מקץ • פרק מג

ירידת האחים למצרים שנית

יעקב שולח אותם
עם בנימין
כאשר כילו השבר

אביהם:
שבו שברו לנו

יהודה לאביו:
אם אינך משלח לא
נרד

האיש העד בני

אם תשלח נרד ונשבר

ואם לא לא נרד

ישראל לבניו:
למה הרעתם להגיד
שיש לכם אח

ויאמרו:
הנרע שיאמר
להורידו

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל
אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵם אֲבִיהֶם
שׁוּבוּ שְׁבְרוּ־לָנוּ מֵעַט־אֶכֶל:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר
הָעֵד הָעֵד בְּנֵי הָאִישׁ לֵאמֹר

לֹא־תָרְאוּ פָנַי

בְּלָתִי אֲחִיכֶם אֲתַכֶּם:

אִם־יִשְׁלַח מִשְׁלַח אֶת־אֲחִינוּ אֲתַנּוּ

נִרְדָּה וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֶכֶל:

וְאִם־יֵאָנֶק מִשְׁלַח

לֹא נִרְד

כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ

לֹא־תָרְאוּ פָנַי

בְּלָתִי אֲחִיכֶם אֲתַכֶּם:

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל

לְמָה הֲרַעַתֶּם לִי

לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעֵד לְכֶם אַח:

וַיֹּאמְרוּ

שְׂאֵל שְׂאֵל-הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלַדְתָּנוּ
לְאָמֵר

הַעוֹד אֲבִיכֶם חַי

הָיָשׁ לָכֶם אָח

וְנִגְדֵלֹי

עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

הַיְרֹדֵעַ נִדַּע כִּי יֹאמֵר

הוֹרִידוּ אֶת-אֲחֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל אָבִיו

שְׁלַח הַנְּעַר אֶתִּי

וְנִקְוִימָה וְנִלְכָּה

וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוֹת

גַּם-אֲנַחְנוּ

גַּם-אֶתָּה

גַּם-טַפְּנוּ:

אֲנַכִּי אֶעֱרָבְנוּ

מִיַּדִּי תִבְקַשְׁנוּ

אִם-לֹא הִבִּיאֲתוּ אֵלַיךְ

וְהִצַּגְתּוּ לְפָנַיךְ

וְחִטָּאתִי לָךְ כָּל-הַיָּמִים:

כִּי לֹא־הִתְמַהֵמְהֵנוּ

כִּי-עֲתָה שָׁבְנוּ זֶה פְּעָמִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל אָבִיהֶם

אִם-כֵּן | אִפְּוֹאֵ

זֹאת עֲשׂוּ

האיש שאל לנו
ולמולדתנו

ונגד לו על פי זה

הנדע שיאמר
הורידו את אחיכם

יהודה:
אנכי אערבנו

שלח הנער איתי
ונחיה

אנכי אערבנו

לולא התמהמהנו
כבר שבנו

ישראל:
קחו לאיש מנחה

קח מזמרת הארץ
בכליכם

קָחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֵלֵיכֶם

וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה

מֵעֵט צָרִי

וּמֵעֵט דְּבָשׁ

נֹכָאֵת

וְלֵט

בְּטָנִים

וּשְׂקָדִים:

וְכֶסֶף מִשְׁנֵה קָחוּ בְיַדְכֶם

וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמִּוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחֹתֵיכֶם

תְּשִׁיבוּ בְיַדְכֶם

אוֹלֵי מִשְׁגָּה הוּא:

וְאֶת־אֲחֵיכֶם קָחוּ

וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ:

וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ

וְשַׁלַּח לָכֶם אֶת־אֲחֵיכֶם אַחֵר

וְאֶת־בְּנֵימִן

וְאָנֹו

כִּאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי:

סדר מ

וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים

אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת

וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לְקָחוּ בְיַדָּם

וְאֶת־בְּנֵימִן

ויעמדו לפני יוסף
שנית
ויקחו וירדו

וַיִּקְמוּ וַיִּרְדּוּ מִצְרָיִם

וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף:

וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֶתֶם אֶת־בְּנֵי־מִיֶּזֶעַץ

וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרֵי עַל־בֵּיתוֹ

הֲבֵי־אֵת־הָאֲנָשִׁים הַבְּיָתָה

וַיִּטְבַּח טָבַח וְהִכֹּן

כִּי אֶתְּוֹ יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצִדְהֵם:

וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כְּאִשֶּׁר אָמַר יוֹסֵף

וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף:

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים

כִּי הִוָּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף

וַיֹּאמְרוּ

עַל־דְּבַר הַפֶּסֶף

הֲשֵׁב בְּאִמְתַּחַת־יְדֵינוּ בְּתַחֲלָה

אֲנַחְנוּ מִיִּבְיָאִים

לְהַתְּגַלֵּל עָלֵינוּ

וּלְהַתְּנַפֵּל עָלֵינוּ

וּלְקַחַת אֶתְנוּ לְעַבְדִּים

וְאֶת־חַמְרֵינוּ:

וַיַּגִּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף

וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פְּתַח הַבַּיִת:

וַיֹּאמְרוּ

בְּיָ אֲדֹנָי

יָרַד יָרְדְנוּ בְּתַחֲלָה לְשִׁבְר־אֶכְל:

וַיְהִי כִּי־בָּאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ

יוסף אומר שיאכלו
איתו

ויעמדו לפני יוסף

וירא יוסף לבנימין

יוסף לאשר על ביתו:
אתני יאכלו האנשים

ויעש האיש כדבר
יוסף,

האנשים יראים
שהובאו על דבר
הכסף

האנשים: אנו מובאים
על הכסף

ויגשו לאיש

ויאמרו אליו:
ירדנו לשבר אוכל

ובמלון והנה כסף

וּנְפַתְחָה אֶת־אֲמַתְחֹתֵינוּ

וְהִנֵּה כֶסֶף־אִישׁ בְּכַף אֲמַתְחֹתוֹ

בְּסַפְּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ

וּנְשֵׁב אִתּוֹ בְּיַדְנוּ:

וְכֶסֶף אַחַר הוֹרְדֵנוּ בְּיַדְנוּ לְשֹׁבֵר־אֶכֶל

לֹא יָדַעְנוּ מִי־שֵׁם כְּסַפְּנוּ בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ:

וַיֹּאמֶר

שְׁלוֹם לָכֶם

אֶל־תִּירָאוּ

אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם

נָתַן לָכֶם מִטְּמוֹן בְּאֲמַתְחֹתֵיכֶם

בְּסַפְּכֶם בָּא אֵלַי

וַיּוֹצֵא אֱלֹהִים אֶת־שִׁמְעוֹן:

וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף

וַיִּתֵּן־מַיִם וַיְרַחֲצוּ רַגְלֵיהֶם

וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לְחֻמְרֵיהֶם:

וַיִּכְנֶנוּ אֶת־הַמִּנְחָה

עַד־בּוֹא יוֹסֵף בְּצִהְרֵי

כִּי שָׁמְעוּ

כִּי־שֵׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם:

וַיָּבֵא יוֹסֵף הַבַּיְתָה

וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיַדְם הַבַּיְתָה

ונשב אותו

והבאנו כסף אחר

לא ידענו מי שם
כספנו

האיש: אל תיראו

אלהיכם נתן לכם
מטמון

ויוצא להם את שמעון

ויבא את האנשים
ביתה יוסף

וירחצו רגליהם

מספוא לחמוריהם

ויכינו המנחה

יוסף אוכל איתם
ויבא יוסף

המנחה

וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ אַרְצָה:

וַיִּשְׂאֵל לֶחֶם לְשָׁלוֹם

וַיֹּאמֶר

הַשָּׁלוֹם אֲבוֹיְכֶם הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם

הַעֲוֹדְנוּ חַי:

וַיֹּאמְרוּ

שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבוֹנוֹ

עֲוֹדְנוּ חַי

וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

כתיב
וישתחו

וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן-אָמוֹ

וַיֹּאמֶר

הַזֶּה אָחִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי

וַיֹּאמֶר

אֱלֹהִים יַחְנֶדְךָ בְּנִי:

וַיִּמְהַר יוֹסֵף כִּי-נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל-אָחִיו

וַיִּבְקֶשׁ לִבְכוֹת

וַיִּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבֶדְךָ שָׁמָּה:

וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיִּצֵא

וַיִּתְאַפֵּק

וַיֹּאמֶר

שִׁימוּ לֶחֶם:

וַיִּשְׂוּמוּ

לוֹ לֶבֶד

וּלְהֵם לֶבֶדִם

וישתחו

שאלת שלום

יוסף: השלום אביכם

האחים: שלום וחי

וישתחו

ראיית בנימין

יוסף: הוזה אחיכם
הקטן

יוסף: אלהים יחנך

בכי יוסף

ויבא החדרה

ויצא ויתאפק

האכילה

יוסף: שימו לחם

וישימו לברם

וּלְמִצְרַיִם הָאֲכָלִים אֹתוֹ לֶבֶדֶם
כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרַיִם לֵאכֹל אֶת־הָעֲבָרִים לֶחֶם
מִי־תוֹעֵבָה הוּא לְמִצְרַיִם:

הישיבה

וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי

הַכֹּהֵן כַּבְּרָתּוֹ

וְהַצֵּעִיר כַּצֵּעֲרָתּוֹ

וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ:

וישא משאות

וַיֵּשֶׂא מִשָּׂאת מֵאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים

וַיִּתְרַב מִשָּׂאת בְּנִימָן מִמִּשָּׂאת כָּל־חַמֵּשׁ יָרֹדֹת

וישתו עמו

וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:

גניבת הגביע
ויצו יוסף לאשר על
ביתו

וַיִּצַו אֶת־אֲשֶׁר־עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר

פרק מד

מִלֵּא אֶת־אֲמֹתָחַת הָאֲנָשִׁים אֲכָל

אוכל

כְּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שָׂאת

כסף

וְשִׂים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמֹתָחָתוֹ:

הגביע

וְאֶת־גְּבִיעֵי גְבִיעַ הַכֶּסֶף

תָּשִׂים בְּפִי אֲמֹתָחַת הַקֶּטָן

וְאֶת כֶּסֶף שִׁבְרֵי

ויעש כדבר יוסף

וַיַּעַשׂ כַּדְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר:

האנשים שולחו

הַבָּקָר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ

הַמָּה וְחִמְרֵיהֶם:

האשמתם בגניבת
הגביע

הֵם וַצָּאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ

וַיֹּסֶף אָמַר לְאִשֶּׁר עַל־בֵּיתוֹ

קוֹם רְדָף אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים

וְהִשְׁגַּתֶּם

וְאָמַרְתְּ אֱלֹהִים

לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה:

הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנָי בּוֹ

וְהוּא נָחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ

הֲרַעַתֶּם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם:

וַיִּשְׁגֹּם

וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים

אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

לָמָּה יִדְבֹר אֲדֹנָי כְּדְבָרִים הָאֵלֶּה

חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כְּדְבַר הַזֶּה:

הֵן כֹּסֶף אֲשֶׁר מִצָּאֵנוּ בְּפִי אִמְתַּחֲתֵינוּ

הַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן

וְאִיךָ נִגְנֹב מִבַּיִת אֲרֹנְךָ כֹּסֶף אוֹ זָהָב:

אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וְמֵת

וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לְאֲדֹנָי לְעַבְדִּים:

וַיֹּאמֶר

גַּם־עַתָּה כְּדְבָרֵיכֶם כֵּן־הוּא

אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד

וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּם:

וַיִּמְהָרוּ וַיִּוָּרְדוּ אִישׁ אֶת־אִמְתַּחֲתוֹ אֶרְצָה

יוסף לאשר על ביתו:
רדף אחריהם

ואמרת למה שלמתם
רעה

וישגם וידבר

ויאמרו אליו: חלילה

ויאמר: כדבריכם

אשר ימצא יהיה עבד

ואתם נקיים

וימצא הגביע

יוסף במצרים (חלק ב) • ירדת האחים למצרים שנית

וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֶמְתַּחְתּוֹ:

וַיַּחַפֵּשׂ בְּגָדוֹ הַחֵל וּבִקְטָן כְּלֵה

וַיִּמְצָא הַגִּבִּיעַ בְּאֶמְתַּחַת בְּנוֹמָן:

וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלֹתָם

וַיַּעֲמִסוּ אִישׁ עַל-חֻמּוֹ

וַיָּשְׁבוּ הָעִירָה:

וישבו העירה

בראשית • פרשת מקץ • פרק מד

התוודע יוסף לאחיו

האחים לפני יוסף
פעם שלישית
ויבאו

ויפלו לפניו ארצה
יוסף להם: מזה עשיתם

יהודה ליוסף:

מה נצטרך

הננו עבדים כולנו

יוסף ליהודה:
חלילה לי

וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאָחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף

וְהוּא עוֹרְנוּ שָׁם

וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אֶרְצָה:

וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף

מַה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם

הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי־נֹחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֶשֶׁר כָּמֹנִי:

וַיֹּאמֶר יְהוּדָה

מַה־נֹּאמַר לְאָדֹנָי

מַה־נִּרְבֵּךְ

וּמַה־נִּצְטָרֶךְ

הֲאֱלֹהִים מֵצֵא אֶת־עֵינֵי עַבְדֶּיךָ

הַנֵּנוּ עֲבָדִים לְאָדֹנָי

גַּם־אֲנַחְנוּ

גַּם אֲשֶׁר־נִמְצָא הַגִּבּוֹעַ בְּיָדֵנוּ:

וַיֹּאמֶר

חֲלִילָה לִי מַעֲשׂוֹת זֹאת

הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגִּבּוֹעַ בְּיָדֵנוּ

הוּא יְהוּדָה לִי עַבֵּד

וְאַתֶּם עָלֹו לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבוֹתֵכֶם:

בראשית • פרשת מקץ • פרק מד

הפטרת מקץ

בראשית • פרשת מקץ • פרק מד

חכמת שלמה

חלום שלמה
בגבעון

מלכים א פרק א

וַיִּלֶךְ הַמֶּלֶךְ גִּבְעֹנָה לִזְבַּח שֵׁם כִּי־הִיא הַבַּיִת הַגָּדוֹל
אֵלַי עֲלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא:

בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

שְׂאֵל מָה אֶתְוַלֶּד:

וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה

אֲתָה עֲשִׂית עִם־עַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל
כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ לְפָנָיִךְ בְּאֵמֶת וּבְצַדִּיקָה וּבִישׁוּרֵת לִבָּב עַמְּךָ
וַתִּשְׁמַר־לוֹ אֶת־הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה
וַתִּתֵּן־לוֹ בֶן יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאוֹ כִּי־וָה הַזֶּה:

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי

אֲתָה הַמְּלִכָת אֶת־עַבְדְּךָ תַּחַת דָּוִד אָבִי
וְאֲנֹכִי נָעַר קָטָן לֹא אֲדַע צִיָּאת וְכֹא:

וְעַבְדְּךָ בְּתוֹךְ עַמֶּךָ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ

עִם־רֵב אֲשֶׁר לֹא־יִמְנָה וְלֹא יִסְפֹּר מִרְבִּי:
וְנָתַתְּ לְעַבְדְּךָ לֵב שׁוֹמֵעַ לִשְׁפֹט אֶת־עַמְּךָ
לְהַבְיִן בֵּין־טוֹב לְרָע

כִּי מִי יוֹכֵל לִשְׁפֹט אֶת־עַמְּךָ הַכָּבֵד הַזֶּה:

וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲדֹנָי

כִּי שְׂאֵל שְׁלֹמֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו

וְעַן אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה
וְלֹא־שָׁאַלְתָּ לְךָ יָמִים רַבִּים
וְלֹא־שָׁאַלְתָּ לְךָ עֹשֶׂר
וְלֹא שָׁאַלְתָּ נַפֶּשׁ אִיבֹיךָ
וּשְׁאַלְתָּ לְךָ הַבְּיֹן לְשִׁמְעַ מִשְׁפָּט:
הִנֵּה עֲשִׂיתִי כְּדַבְּרֶיךָ
הִנֵּה | נָתַתִּי לְךָ לֵב חָכֵם וְנִבְיֹן
אֲשֶׁר כַּמּוֹד לֹא־הָיָה לְפָנֶיךָ
וְאַחֲרֶיךָ לֹא־יָקוּם כַּמּוֹד:
וְגַם אֲשֶׁר לֹא־שָׁאַלְתָּ נָתַתִּי לְךָ
גַּם־עֹשֶׂר גַּם־כְּבוֹד
אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כַּמּוֹד אִישׁ בְּמַלְכִים כָּל־יָמֶיךָ:
וְאִם | תִּלְךָ בְּדַרְכֵי
לְשֹׁמֵר חֻקֵי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אֲבִיךָ
וְהֶאֱרַכְתִּי אֶת־יָמֶיךָ:

התחלת ההפטרה

וַיִּקַּץ שְׁלֹמֹה וְהָיָה חֵלוֹם
וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד | לְפָנָי | אַרְזֹן בְּרִית־אֲדֹנָי
וַיַּעַל עֲלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים
וַיַּעַשׂ מִשְׁתֵּה לְכָל־עַבְדָּיו:

אֲזַ תִּבְאֵנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנָיו:

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָת

בְּנִי אֲדֹנָי

משפט שתי
הזונות

אָנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֵת בְּבַיִת אֶחָד
וְאֵלֶּךְ עִמָּה בְּבַיִת:
וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי
וַתֵּלֶד גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת
וְאֶנְחֵנוּ יַחְדָּו אֶיּוֹן־זָר אֲתֵנוּ בְּבַיִת
זוֹלָתִי שְׁתֵּים־אֶנְחֵנוּ בְּבַיִת:
וַיִּמַּת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה
אֲשֶׁר שָׁכַבָּה עָלָיו:
וַתִּקַּם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה
וַתִּקַּח אֶת־בְּנֵי מֵאֲצִלִּי וְאֶמְתָּךְ וְשָׁנָה
וַתִּשְׁכַּיְבֵהוּ בְּחִיקָה
וְאֶת־בְּנֵה הַמֵּת הַשְּׁכִיבָה בְּחִיקָי:
וְאֶקַּם בְּבִקְרֵ לְהִינִיק אֶת־בְּנֵי וְהִנְהִימַת
וְאֶתְבוֹנֵן אֵלָיו בְּבִקְרֵ
וְהִנְהִי לֹא־הָיָה בְּנֵי אֲשֶׁר יִלְדֵתִי:
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת
לֹא כִי בְנֵי הַחַי וּבְנֵי הַמֵּת
וְזֹאת אָמְרָת
לֹא כִי בְנֵי הַמֵּת וּבְנֵי הַחַי
וַתְּדַבְּרָנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
זֹאת אָמְרָת
זֶה־בְּנֵי הַחַי וּבְנֵי הַמֵּת
וְזֹאת אָמְרָת
לֹא כִי בְנֵי הַמֵּת וּבְנֵי הַחַי:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

קָחוּ לִי-חֶרֶב

וַיָּבֵאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

גִּזְרוּ אֶת-הַיֶּלֶד הַחַי לְשָׁנָיִם

וּתְנֵנוּ אֶת-הַחֶזֶי לְאֵחָת וְאֶת-הַחֶזֶי לְאֵחָת:

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-בָּנָה הָחַי אֶל-הַמֶּלֶךְ

כִּי-נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל-בָּנָהּ

וַתֹּאמֶר |

כִּי אֲדֹנָי תִּנְוֶלָה אֶת-הַיֶּלֶד הַחַי וְהָמֵת אֶל-תְּמִיתָהּ

וְזֹאת אִמְרַת

גַּם-לִי גַם-לָךְ לֹא יִהְיֶה גִזְרוֹ:

וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר

תִּנְוֶלָה אֶת-הַיֶּלֶד הַחַי וְהָמֵת לֹא תִמָּיתָהּ

הִיא אִמִּי:

וַיִּשְׁמְעוּ כָל-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפֵּט הַמֶּלֶךְ

וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ

כִּי רָאוּ כִּי-חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט:

פרק ד

סיום ההפטרה

וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל:

הפטרת שבת

חנוכה

בראשית • פרשת מקץ • פרק מד

רני ושמחי

זכריה פרק ב

רְנֵי וּשְׂמַחֵי בַת־צִיּוֹן
כִּי הִנְנִי־בָא וְשֹׁכְנֵתִי בְּתוֹכָךְ
נְאֻם־יְהוָה:
וְנָלוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
וְהָיוּ לִי לְעַם וְשֹׁכְנֵתִי בְּתוֹכָךְ
וַיְרַעַת פִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחֲנִי אֵלֶיךָ:
וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲרַמַּת הַקִּדְשׁ
וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם:
הִס כָּל־בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוָה
כִּי נִעוֹר מִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ:

פרק ג

וַיִּרְאֵנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
עֹמֵד לִפְנֵי מִלְאָךְ יְהוָה
וְהִשְׁטָן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשְׁטָן
יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשְׁטָן
וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַם
הֲלוֹא זֶה אֹד מִצַּל מַאֲשׁ:
וַיְהוֹשֻׁעַ הוּא לְבֶשׂ בְּגָדִים צֹאֵם
וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמִּלְאָךְ:
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֹמְדִים לִפְנָיו לֵאמֹר

הַסּוּרוּ הַבְּגָדִים הַצְּאִים מֵעַלְיוֹ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

רְאֵה הָעֵבֶרֶתִי מֵעַלֶיךָ עֹנֵדָה
וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחֲלָצוֹת:

וַיֹּאמֶר

יְשׁוּמוּ צְנוּף טְהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ

וַיְשׁוּמוּ הַצְּנוּף הַטְּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ

וַיִּלְבְּשֵׁהוּ בְּגָדִים

וּמִלְאָךְ יְהוָה עֵמֶד:

וַיַּעַד מִלְאָךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר:

כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

אִם־בְּדַרְכֵי תִלְךָ

וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר

וְגַם־אֶתְּהָ תִדְרִין אֶת־בֵּיתִי

וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־חֻצְרֵי

וְנָתַתִּי לְךָ מֵהַלְכִים בֵּין הָעַמִּידִים הָאֵלֶּה:

שְׁמַע־נָא יְהוֹשֻׁעַ | הַכְּתֹן הַגְּדוֹל

אֶתְּהָ וְרַעֲיֹד הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ

כִּי־אֲנֹשִׁי מוֹפֶת הָיָה

כִּי־הִנְנִי מֵבִיא אֶת־עֲבָדֵי צַמַּח:

כִּי | הִנֵּה הָאֲבָן אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶי יְהוֹשֻׁעַ

עַל־אֲבָן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם

הִנְנִי מִפְתַּח פֶּתַחַּה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת

וּמִשְׁתִּי אֶת־עֵזֶן הָאָרֶץ־הַזֹּאת בְּיוֹם אֶחָד:

בְּיוֹם הַזֶּה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת

תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
אֶל־תַּחַת גֶּפֶן וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה:

פרק ד

וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶאךָ הַדָּבָר בִּי
וַיַּעֲוִרֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲוֹר מִשְׁנָתוֹ:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי

מַה אַתָּה רֹאֵה

וַאֲמַר

רְאוּתִי | וְהִנֵּה מַעֲוֵרֹת זָהָב כְּלֵה
וְגִלְהָה עַל־רֹאשָׁהּ
וְשִׁבְעָה נִרְתִּיחָה עָלֶיהָ שִׁבְעָה
וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת לְנֹרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ:
וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ
אֶחָד מִיְמִין הַגִּלְהָה
וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהּ:

וַאֲעֵן וַאֲמַר אֶל־הַמֶּלֶאךָ הַדָּבָר בִּי לֵאמֹר
מַה־אֵלֶּה אֲדַנִּי:

וַיַּעַן הַמֶּלֶאךָ הַדָּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
הַלֹּוא יִדְעַת מַה־הֵמָּה אֵלֶּה

וַאֲמַר

לֹא אֲדַנִּי:

וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי לֵאמֹר
זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זָרְבָבֶל לֵאמֹר
לֹא בְחֹל וְלֹא בְכַח כִּי אִם־בְּרוּחִי
אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

מִי־אַתָּה הַרְיֵה־גְדוֹל לִפְנֵי זֶרְבָבֶל לְמִישָׁר

סיום ההפטרה

וְהוֹצִיא אֶת־הַאֲבָנִים הַרְאִשָׁה תְּשֹׂאוֹת חֵן חֵן לָהּ:

